

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ ΙΒ' — ΑΡΙΘ. 575

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΠΑΤΕΡ—ΙΩΣΗΦ, Διήγημα τῆς Κας Ouida. Με-
τάφρασις Α. Β.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΑΕΣ ὑπὸ Μιχ. Γ. Ἀντωνοπούλου.

Ο ΒΙΟΣ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΙ.

ΚΡΕΒΦΑΓΙΑ ἢ ΦΥΤΟΦΑΓΙΑ ;

ΕΛΛΗΦΡΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

Λήξαντος ἤδη τοῦ 11ου ἔτους τῆς «Ἑστίας», ὅσοι τῶν κυρίων συνδρομητῶν αὐτῆς ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι λαμβάνοντες τὸ φύλλον καὶ κατὰ τὸ προσεχές ἔτος παρακαλοῦνται νὰ ἀνανεώσωσιν ἐγκαίρως τὴν συνδρομὴν των, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Καλλίστην ἱστορίαν τῆς ἑλληνικῆς γραμματολογίας ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν Πτολεμαίων ἐξέδωκεν ὁ Φερδινάνδος Βένδερ παρὰ τῷ ἐν Λιψία βιβλιοπώλῃ W. Friedrich. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο (ἐκ σ. 762) ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ἑκτου τόμου τῆς περὶ τῷ αὐτῷ βιβλιοπώλῃ ἐκδομένης σειρᾶς Ἱστοριῶν τῆς γραμματολογίας πάντων τῶν ἔθνων, ἐν ᾗ ὡς δεύτερον μέρος τοῦ Γ' τόμου ἔχει ἐκδοθῇ πρὸ δύο ἐτῶν ἡ Ἱστορία τῆς νεοελληνικῆς γραμματολογίας ὑπὸ Α. Ρ. Ραγκαβῆ καὶ Δανιὴλ Σάνδερς. Ἐν προσεχεί φύλλῳ ἡμῶν θὰ διαλάβωμεν ἐκτενέστερον περὶ τῆς ἱστορίας ταύτης, ἥτις συγγραφεῖσα κυρίως χάριν τῶν πολλῶν ἀλλόγεις γνῶσιν βαθεῖαν τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας καὶ πρωτοτυπίαν οὐ σμικράν.

— Ὁ ἐν Βιέννῃ ὁμογενὴς κ. Ζάχος ἐδωρήσατο εἰς τὸν ἐν τῇ μεγαλοπόλει ἐκείνῃ καλλιτεχνικὸν Σύλλογον εἰσοδικίας φλωρίνας, ὅπως ἐκ τῶν τόκων αὐτῶν ἀποστέλλεται κατ' ἔτος ὡς ὑπότροφος εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀνὰ εἰς νέος ζωγράφος.

— Ἡ ἐσχάτως συγχροτηθεῖσα σύνδοσις Ἱταλῶν μυλωθρῶν ἀπαράσις νὰ διοργανώσῃ κατὰ τὸ προσεχές ἔαρ διεθνὴ ἔκθεσιν ἀλευροποιίας καὶ ἀρτοποιίας ἐν Μεδιολάνοις.

— Ἐν Σαλὶν Λουὶ τῆς Ἀμερικῆς ἐγένετο ἐπ' ἐσχάτων τερατώδους συναυλίας, ἀποτελουμένη ἐκ διςχιλίων μουσικῶν ὁργάνων, 50 σφυρῶν καὶ ἀκμόνων καὶ 8 κανονίων. Ἰδίως διηγεῖται τὸν ἐνθουσιασμόν τῶν ἀκροατῶν ἡ ἐκτέλεσις τοῦ τετρακτοῦ τεμαχίου τῆς Β' πράξεως τοῦ Τροβατόρε, ἥτις ἐγένετο ὑπὸ ἡγεμονίας τῶν 50 σφυρῶν. Ἐκ τῆς συναυλίας ταύτης εἰσπραχθένσαν ὑπὲρ φιλανθρωπικοῦ τινος σκοποῦ 150.000 δραχμῶν.

— Ἀγγέλλεται ἡ προσεχὴς ἐκδοσις ἐν Lecce τῆς Ἱταλίας περιοδικοῦ συγγράμματος ἀρχαιολογικοῦ, ἱστορικοῦ, φιλολογικοῦ, λαογραφικοῦ κλπ. δις τοῦ μηνὸς ἐκδιδομένου ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν La cultura Salentina. Διευθυντὴς τοῦ περιοδικοῦ τούτου εἶναι ὁ Βίτος Παλοῦμπας, ὅστις καταγεγραμμένος ἐκ τῶν ἐξἱταλισθέντων μὲν ἀλλὰ διατηρούντων ἔτι

δισθηρμένην τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν Ἑλλήνων τοῦ Ὑδροῦντος (Terra di Otranto), ἐγένετο γνωστὸς διὰ γλαφυρῶν ἐμμέτρων μεταφράσεων εἰς ἱταλικὴν γλῶσσαν νεοελληνικῶν ποιημάτων καὶ ἰδίως τοῦ Ἀλφράδου τῆς ἀγάπης, τῆς περιέργου μεσαιωνικῆς συλλογῆς δημοτῶν ἐρωτικῶν ἀσμάτων τῶν Ἑλλήνων. Ὁ σκοπὸς τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος, οὗ τὴν ἐκδοσιν ἀνέλαθεν ὁ κ. Παλοῦμπας, εἶναι διττός· τοῦτο μὲν σκοπεῖ νὰ καταστήσῃ γνωστὴν εἰς Ἱταλοὺς καὶ ἄλλοθενεῖς τὴν χώραν τοῦ Ὑδροῦντος ὅποια ἀληθῶς εἶναι· τοῦτο δὲ νὰ μεταδώσῃ εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Ὑδροῦντος γνώσεις τῆς γραμματολογίας τῶν ἐθνῶν ἐθνῶν. Ὅθεν συμφώνως πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῆς ἡ Cultura Salentina θὰ περιέγῃ ἐν ἑκάστῳ φυλλαδίῳ· Δημώδη ᾄσματα καὶ παραμύθια εἰς ἑλληνοσαλεντιακὴν ἢ ἄλβανοσαλεντιακὴν διάλεκτον, ἢ ἱταλικὴν γλῶσσαν· ἀρχαιολογικὰ καὶ ἱστορικὰ ὑπομνήματα περὶ τῆς ἐπαρχίας τοῦ Ὑδροῦντος, βιογραφίας ἐπιφανῶν ἀνδρῶν κλπ. Διηγήματα, ποιήματα, βιβλιογραφίαν, χρονικά. Ἡ Cultura Salentina θὰ γράφεται συνήθως εἰς ἱταλικὴν ἢ γαλλικὴν γλῶσσαν· θὰ δημοσιεύονται ὅμως ἐν αὐτῇ καὶ ἄρθρα γεγραμμένα ἑλληνιστί. Τιμὴ τῆς ἐτήσιας συνδρομῆς ὥρισθη ἐν Ἱταλίᾳ μὲν ὀρ. 12, ἐν δὲ ταῖς χώραις τοῦ ταχυδρομικοῦ συνδέσμου ὀρ. 20.

— Ἐν Βενετίᾳ ἤρξαντο ἀπὸ τοῦδε νὰ παρασκευάζονται δραστηρίως διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν, ἥτις θὰ λάβῃ χώραν τῇ 25 Ἀπριλίου ἀρεαμένου ἔτους, καὶ ἥτις θὰ ἐγκαινισθῇ ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης. Ὡς χώρος ἐφ' οὗ ἰδρυθήσεται τὸ κατὰστημα τῆς ἐκθέσεως, ὅπου θὰ καταλάβῃ 6 000 μέτρων ἔκτασιν, ὥρισθη ὁ κήπος τοῦ λαοῦ ἐν τῇ παραλίᾳ τῶν Σκιαθούνων (Riva Schiavoni). Τὸ οἰκοδόμημα ἐκτὸς τῶν διαμερισμάτων διὰ τὰ ἀντικείμενα τῆς τέχνης θὰ περιέγῃ καὶ αἰθούσας διὰ τὰς συναυλίας καὶ τὴν μουσικὴν, ἐτέρας δὲ ὡς ἀναγνωστήρια. Ἐπίσης κατασκευάζονται καὶ προκυμαῖα διὰ τὰς διεθνεῖς λεμβοδρομίας. Ἡ ἔκθεσις θὰ διαρκέσῃ μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου. Τὸ ἡμερομηνικὸν ἀνάκτορον ἀνεκαινισθῇ ἐντελῶς ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς τῆς συμβάσεως ἐν ἔτει 1506.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπηύθυνε εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους ἐγκύκλιον, παραγγέλλων αὐταῖς νὰ μεριμνήσωσι περὶ συστάσεως δημοτικῶν γυμναστηρίων παρὰ τοῖς διαφόροις δήμοις, ὧν ἡ διεύθυνσις θέλει ἀνατεθῇ εἰς τοὺς οἰκείους δημοδιοσκόλους, εἴτε εἰς γνώστας τῶν τοιούτων στρατιωτικῶν, νὰ ὑποβοηθήσωσι δὲ καὶ τὴν σύστασιν γυμναστικῶν ἐταιρειῶν, οἵτι δύο μόνον ἐταιρεῖαι ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι· μέχρι τοῦδε ὁ ἐν Ἀθῶναις «Ἀθλητικὸς Σύλλογος» καὶ ὁ ἐν Σύρῳ «Γυμναστικὸς Σύλλογος». Δὲν ἡγοῦνται βεβαίως, κύριοι, λέγει ὁ ὑπουργὸς ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ τεκνύτῃ, ὅτι ἐν τῶν ἰσχυροτάτων καθ' ἡμᾶς ἐθνῶν, τὸ γερμανικόν, ἀνεκαίνισε πρὸ ὀγδοηκοναετίας τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ παλιγγενεσίαν καὶ ἐκράτησε τὴν ἐθνικὴν αὐτοῦ συνεκτικὴν διὰ τῆς γυμναστικῆς, ἥτις ἐγένετο οὕτως εἰπεῖν ἡ προπαίδεια τῆς πατριωτικῆς ἀγωγῆς του καὶ ἡ πρώτη βάσις εὐδοκίμων ἐργασιῶν λειτουργικῶν στρατιωτικῶν συστήματός. Ὑποτακτικῶν δ' ἐννοίαν ἡ γυμναστικὴ ἀνεγνωρίσθη σήμερον πανταχοῦ τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν, ὡς ἡ προκαταρκτικὴ βὰσις τῆς στρατιωτικῆς τοῦ λαοῦ παιδείας. Οὕτως ὁ νῦν πρῶτος κόσμος ἀνεγνώρισε καὶ ἀπεδέχθη τὸ ἄριστον τοῦτο σύστημα τῶν ἡμετέρων προγόνων, τὸ ὅποιον τοσούτους παρήγαγε ἁγίλους καρπούς καὶ διὰ τὸ ἄτομον καὶ διὰ τὴν Πολιτείαν. Δυστυχῶς ἐν τούτοις παρ' ἡμῖν ἐλαχίστη ἐγένετο ἐργασία πρὸς εἰσαγωγὴν τῆς γυμναστικῆς ἐν τοῖς σχολείοις. Πρὸ ἐλαχίστου χρόνου εἰσήχθη αὕτη ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ἐκπαίδευσιν, εἰσηγουμένου τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου, δὲν ἀμφιβάλλω δὲ, ὅτι διὰ τοῦ χρόνου οἱ καρποὶ αὐτῆς ἔσονται ἀφθονοὶ καὶ εὐεργετικοί. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ μόνον. Πρέπει ἡ γυμναστικὴ νὰ μὴ περιορισθῇ ἐν τοῖς διδασκαλείοις, ἵνα πράγματι καρποφορήσῃ. Εἶνε ἀνάγκη νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ, νὰ θεωρηθῇ ὑπ' αὐτοῦ οὐ μόνον ὡς ὑποχρέ-

ωσις, ἀλλὰ καὶ ὡς τέρψις, ὅπως θεωρεῖται σήμερον παρὰ τοῖς πλείστοις τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν. Πρὸς τοῦτο δὲ καὶ παραγγέλλω, κύριοι, νὰ ἐπιστήσῃτε σπουδαίως καὶ συντόνως τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τοῦ σοδορωτάτου τούτου ἀντικειμένου.»

— Συνελθούσα ἡ Πανεπιστημιακὴ Σύγκλητος, ὥρισεν ὡς θέμα τοῦ Σχολείου διαγωνίσματος « περὶ τῆς προκίς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου ». Δίαν προσεχῶς θὰ ὁρισθῶσι καὶ θὰ δημοσιευθῶσι καὶ οἱ ὅροι, ὑφ' οὗς καλοῦνται εἰς τὸν διαγωνισμὸν τούτον οἱ καθ' ἡμᾶς νομομαθεῖς.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα, τὸ 78ον τῆς ἡλικίας του ἄγων ἔτος, ὁ ἐκ τῶν πρώτων μελῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας καὶ ταμίας αὐτῆς ἀπὸ τῆς συστάσεώς της, ὑπουργὸς ἄλλοτε ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Πα-
ραγιώτης Ἐμ. Γιαννόπουλος, ἀνὴρ πολυειδῶς ἐργασθεὶς ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τῶν δυνάμειν πρωτίτως παραγωγῶν τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτου, τῆς βιομηχανίας καὶ γεωργίας, ἀκάματος ἄε μέχρι τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν τοῦ βίου του.

Ὁ Ἐμπροσθέν Γιαννόπουλος εἰσῆλθεν εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, διεκρήθη δὲ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ διὰ τὴν μετὰ ζήλου ἐκτέλεσιν τῶν καθήκοντων του καὶ τὸν πρακτικὸν αὐτοῦ νοῦν. Τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἀπεχώρησεν τὸ 1862, συμπληρώσας 33 ἔτη ἐν αὐτῇ καὶ ἔκτοτε ἀπαιρώθη εἰς ἐπιστημονικὰς μελέτας. Ἐκλήθη τὸ πρῶτον ὡς ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τὸ 1866 ἐπὶ τῆς προεδρείας Βενιζέλου Ρούφου καὶ τὸ 1868 πρῶτον ὑπουργόντος τοῦ Ἀριστείδου Μωραϊτίνῃ. Ὑπῆρξε μέλος τῆς Βιομηχανικῆς καὶ τῶν Ὀλυμπικῶν Ἐπιτροπῆς καὶ πρόεδρος αὐτῆς καθ' ἣν περίοδον ἐτετέσθη ἡ ἔκθεσις τοῦ 1875, ὑπὲρ ἧς τοσοῦτον ἠγωνίσθη. Ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας διετέλει μέλος καὶ ταμίας τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, ἐπίσης δὲ καὶ τῆς τοῦ Ἐθνικοῦ στόλου ἀπὸ τῆς συστάσεώς της. Ἦτο ἐπίσης ἀρχιεὶς ἐταῖρος καὶ μέλος τοῦ Συμβουλίου τῆς Φιλελευθερίας Ἑταιρείας καὶ ἄλλων σωμμάτων. Ἀποθανὼν κατέλειπε ἀνεκδότους σπουδαίας οἰκονομολογικὰς μελέτας καὶ ἐκθέσεις περὶ γεωργίας.

— Ἐκ τοῦ βιβλιοπωλείου Μπέξ ἐξεδόθη « Ὀδηγὸς τῶν Μητέρων, ἥτοι ὑγιεινὴ τῶν βρεφῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων δοκιμασιῶν παιδιατρικῶν συγγραμμάτων » ὑπὸ Κ. Κυριαζίδου, ἱατροῦ καὶ ὑψηλῆς τῆς παιδολογίας τῶν παιδῶν ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ. Τὸ βιβλίον εἶνε φιλοκάλως ἐκτετυπωμένον ἐν τοῖς κατ'ἐπιστάσει Ἀνδρ. Κωνσταντινίδου, κοσμεῖται δ' ὑπὸ 24 εἰκόνων ἐν τῷ κειμένῳ. Πωλεῖται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ τῆς « Ἑστίας » ἀντὶ δραχμ. 3,50, ταχυδρομικῶς ἀποστελλόμενον ἀντὶ δραχμ. 3,80.

— Τὸ βιβλιοπωλεῖον Βίλμπεργ ἐξέδωκε εἰς μικρὸν σχῆμα κομψότατον ἡμερολόγιον, μετὰ καλλιτεχνικοῦ πολυχρώμου ἐξωφύλλου, ἐκτυπωθέντος ἐν τῷ λιθογραφεῖῳ Γρουνδμάν. Αἱ χρονολογίαι εἰσὶν ἀναγεγραμμέναι καὶ κατὰ τὸ ἰουλιανὸν καὶ κατὰ τὸ γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον. Τιμὰς λεπτῶν 40, καὶ εὐρίσκεται ἐν τῷ Β.βλ.πωλ.εῖῳ τῆς « Ἑστίας ».

— Ἐπιτελευτήσας τῶν ἀποκαλυπτικῶν τῶν ἀνδριάντων τοῦ Καποδιστρίου ἐν Κερκύρᾳ, ὧν ἡ τελετὴ διὰς ἀνεβλήθη διὰ τὴν ἐπελθούσαν καλοκαίριαν εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ, ἐξεδόθησαν ἐν Κερκύρᾳ εἰς φυλλάδιον ὀλιγοσέλιδον « Νῦν εἰς περὶ τοῦ βίου Ἰωάννου Καποδιστρίου, Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος » ἀφιερῶμεναι εἰς τὰ ἀποκαλυπτικὰ τοῦ ἀνδριάντος αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Τόμπρου.

— Ἐπίσης ἐξεδόθη ἰταλίστι καὶ στρατιωτικῶς ὕμνος εἰς Ἰωάννην Καποδιστρίαν ὑπὸ τοῦ δικηγόρου κ. Ἰωσήφ Ραμμέλλη.

— Ἐξεδόθη τὸ 5^{ον} τεῦχος τοῦ Ἐμπροσθοῦ Δικαίου τῶν Ch. Lyon-Caen καὶ L. Renaulf, οὗτινος τὴν μετάφρασιν ἀνέλαβον καὶ ἐξακολουθοῦσιν οἱ παρ' ἡμῖν δικηγόροι κ. κ. Σ. Κ. Μπαλίνος καὶ Γ. Δ. Μελλισουργός.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν τὰ ἐπόμενα :

Γνωστὸν βεβαίως ὑπάρχει τοῖς ἀναγνώσταις τῆς « Ἑστίας » ὅτι ὁ ἐκ Σαμοθράκης καταγόμενος καὶ ἐπὶ μακρὸν ἐν Μασσαλίᾳ νῦν δ' ἐν Κορίνθῃ, ἀν μὴ ἀπατώμεθα, διατρίβων Ἑλλήν λόγιος κύριος Ν. Β. Φαρδῦς δι' ἐπαγγελματικῶν πραγμάτων ὡπὸ ἐτῶν ἤδη προσπαθεῖ νὰ εἰσαγάγῃ εὐκολίας χάριν, ὡς φρονεῖ, τῇ ἀτόνιστον καὶ ἀπνευματίστον γραφὴν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, τὸ δὲ σύστημα τοῦ τούτου ἐφαρμοζέται πρὸς παρθεγατισμὸν εἰς πᾶν δ,τι γράφει ἑλληνιστί, καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς ἐπιστολαῖς του. Ὁ

πρῶτος προσήλυτος, τὸν ὁποῖον μέχρι τοῦδε ἀπέκτησεν ὁ κ. Φαρδῦς, εἶνε ὁ γνωστὸς λόγιος κ. Ἰσιδωρος Σκυλίτζης, ὅστις δι' ὁμιλίαν του, ἐκφωνηθείσης ἐσχάτως ἐν τῷ Συλλόγῳ « Παρνασσῶ », προτείνει ἐπὶ τοῖς ἐξοικονομήσιν χώρου καὶ χρόνου ν' ἀποσκορακισθῶσιν ἡ ψιλὴ καὶ ἡ βαρεῖα, νὰ διατηρηθῇ ὅμως ἡ γρηῃσις τῶν ἄλλων τῆς γραφῆς σημειῶν, ὅσα ἐπενοήθησαν χάριν ὁρθῆς ἀναγνώσεως τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ὑπὸ τῶν « Ἀλεξανδρινῶν » γραμματικῶν. Ἀγνοοῦμεν πόσους θὰ εὕρῃ ἀκολουθοῦς καὶ τὸ ἡμίμετρον τοῦτο τοῦ κ. Σκυλίτζη, δὲν εἶνε ὅμως, φρονούμεν, ἄμοιρον ἐνδιαφέροντός τινος νὰ γείνη γνωστὸν ὅτι πολὺ πρὸ τοῦ κ. Σκυλίτζη καὶ τοῦ κ. Φαρδῦ, ἥδη ἐν ἔτει 1819, εἶχε τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν τὸ σύστημα τῆς ἄνευ τόνων καὶ πνευμάτων γραφῆς καὶ ἐκτυπώσεως τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, καὶ ὅμως δὲν ἐγένετο παραδεκτὸν, ἀλλ' ἐξηκολούθησαν οἱ τὴν ἑλληνικὴν μακράνους νὰ μακράνους τὴν χρῆσιν τῶν τῶν δυσκόλων καὶ ὀχληρῶν τούτων γραφικῶν σημειῶν.

Ἐν τῇ βιβλιοθηκῇ τῆς ἐν Φιλιππουπόλεϊ ἑλληνικῆς σχολῆς ὑπάρχει βιβλίον τι, χρηστομαθείας εἶδος, προωρισμένον εἰς χρῆσιν τῶν τὴν ἑλληνικὴν σπυρδαζόντων καὶ τετυπωμένων οὕτως, ὥστε ἐκτὸς τῆς δασείας, τῆς ἀποστροφῆς, τῆς ὑπογεγραμμένης, τοῦ κόμματος καὶ τῆς τελείας οὐδὲν ἄλλο σημεῖον ὑπάρχει, οὔτε ἡ ψιλὴ οὔτε οἱ τόνοι. Τὸ βιβλίον ἐπιγράφεται ὡς ἑξῆς : « Lectiones graecae in usum auditorum philosophiae, anni primi et secundi » — Viennae Typis schraemeblianis — 1819, περιλαμβάνει δ' ἐν 135 σελίδι σχήματος μεγάλου ὄγδου κατ' ἑλλογὴν τεμάχια ἐκ τοῦ Ἡροδότου, Ἰπποκράτους, Οὐκουίδου, Ξενοφώντος, Πλάτωνος, Ἀριστοτέλους, Πολυδίου, Στράβωνος, Δουκιανού, Πλουτάρχου, Ἐπικτητοῦ, Μάρκου Ἀυρήλιου, Ὁμήρου, Ἡσιόδου, Τυρταίου, Θεοκρίτου καὶ τινὰ ἐπιγράμματα ἐκ τῆς Ἀνθολογίας. ἄνευ σχολίων καὶ σημειώσεων. Ἰδοὺ τινα παραδείγματα ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου : Σελ. 107 ἐκ τῶν τοῦ Μάρκου Ἀυρήλιου :

« Το τεχνικόν, ὁ μαθεῖς, τοῦτοφ προσανακταῖ. το δε ὑπολοιπον του βιου διεξελθε, ως θεους μεν επιτετροφως τα σε-
αυτου παντα εξ ὁλης τε ψυχης, ἀνθρωπων δε μηδενης μητε τυραννων, μητε δουλων ἐξουτον καθιστας. »

Σελ. 138, ἐκ τῶν τοῦ Νικάρχου :

« Πολλας μυριάδας ψηφίζων Ἀρτεμίδωρος, καὶ μηδεν ἀπανων, ζῆ βίον ἡμιονων, πολλας καὶ ἄ χρυσου τιμαλφας φορτον εχουσαι πολλων ὑπερ νωτου, χρῶτον εἰδους μονον. »

Τίς δ' ἡ αἰτία, δι' ἣν ὁ πρὸ 67 ἡδὲ ἐτῶν εἰσαχθεὶς νεωτερισμὸς δὲν κατῴρθησε νὰ ἐπικρατήσῃ, καίπερ ἀπαλλάσσων τοὺς τὴν ἑλληνικὴν μακράνους πολλῶν κόπων καὶ φροντίδων ; Ἡ ἀπάντησις εἶνε προχειροτάτη. Διότι ὅχι ὀλιγοτέ-
ρους κόπους πρέπει νὰ καταβάλωσιν οἱ γνωρίζοντες ἥδη τὴν γλῶσσαν, ὅπως ἀπομάρτυσιν τὴν τῶν σημειῶν τούτων χρῆσιν ἢ οἱ ἀγνοοῦντες αὐτήν, ὅπως μάθωσιν αὐτὰ, ἢ δ' ἐ-
φαρμογῇ τοῦ συστήματος δὲν δύναται νὰ γείνη ἄνευ τῆς θε-
λήσεως καὶ συνεργασίας τῶν πρώτων. Ἐπειτα καὶ ὁ λόγος δι' ἃν ἐπενόηθησαν πάλαι ποτὲ τὰ σημεία ταῦτα, τὸ νὰ πε-
ρισώσων τὴν ὁρθὴν προφορὰν τῆς γλώσσης ἐκ τοῦ κυκλώσεως, εἰς δὲ ἔχον περιαγάγει αὐτὴν αἱ διαλεκτικαὶ ὡς πρὸς τοῦτο διαφοραὶ καὶ ἡ παρὰ βαρβάρων λαῶν ἑλλειψὶς αὐτῆς χρῆσις καὶ στρέβλωσις, ὁ λόγος οὗτος ὑφίσταται σημεῖον μᾶλλον ἢ τότε, ἀφοῦ ἡ νεωτέρα μάλιστα γλῶσσα εὐρίσκεται ἀκόμη ἐν τῷ καταρτίζεσθαι. Εἰς μέγαν λοιπὸν κοπιᾶζουσιν οἱ ἀνα-
μορφῶται τῆς ἐν χρῆσει γραφῆς.

K.

ΑΓΓΕΛΙΑ

ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ τῆς Ἡπειρώτιδος, θυγατρὸς Νεοπολέμου τοῦ Ἀλκέτου, νομίμου γυναικὸς Φιλίππου τοῦ Β' βασιλέως τῆς Μακεδονίας, καὶ μητρὸς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, τὴν βιογραφίαν φιλοπονήσας ἐπιστημονικῶς κατὰ τὰς ἀρχαίας πηγὰς καὶ ταύτην ἀφαιρώσας τε καὶ προσφωνήσας τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικῇ φιλολογικῇ Συλλογῇ ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος, καθήκον μου ἐθεώρησα, ἀντὶ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς ἐν τῷ περιοδικῷ ἐκείνῳ, τοῦ ὁποῦ ἡ ἀνάγνωσις εὐαριθμοῖς λογίοις καὶ σοφοῖς προωρισμένῃ οὐ ἡ ἀνάγνωσις ἐκείνης τῆς δημοσιεύσεως ἐν μικρᾷ βίβλῳ ἐν ἡ ἀνάγνωσις αὐτῆς καταστῇ προσιτὴ πᾶσι τοῖς λογίοις καὶ φιλο-
μοῖσις καὶ ἰδίᾳ τοῖς Μακεδόσι καὶ Ἡπειρώταις, οἵτινες